

наст. и прош. вр. и въ разны падежи во всички-тъ родове и въ двѣ-тъ числа:

четѣж—пишѣж—идѣж—бѣж ся—облачамъ ся.

2) Напишите нѣколко прѣдложенія, въ които страдателны-тъ причастія, произведены отъ слѣдующи-тъ глаголы, да составляютъ наедно съ вспомогателныя глаголь сказуемы въ разны наклоненія, времена, лица, числа и родове:

напишѣж — прочетѣж — освѣтъж — поливамъ — полеж — обичамъ — почитамъ.

IX.

Измѣненія на дѣепричастія-та.

§ 138.

Какъ ся измѣняватъ дѣепричастія-та?

Сакаежемъ кошута-та рогове, останала и безъ уши. — Кошута-та останала и безъ уши въ сжщо-то время, кога сакала рогове. Дѣепричастіе-то: *сакаежемъ*, показва дѣйствіе, което ся извършавало въ сжщо-то время, когато ся извършавало друго дѣйствіе, изразено отъ глагола на главно-то прѣдложеніе: *останала*, — затова стои въ настояще время.

Чювши Геслеръ тья думы (отъ Телля), заповѣдалъ да оковѣтъ Телля въ желѣза.

Геслеръ понапрѣдъ чулъ тья думы, па послѣ заповѣдалъ да оковѣтъ Телля въ желѣза. Дѣепричастіе-то: *чювши*, показва дѣйствіе, свършено прѣди онова дѣйствіе, което ся изражава отъ глагола въ главно-то прѣдложеніе: *заповѣдалъ*, затова стои въ прѣминало время.

Дѣепричастіе-то има двѣ времена: 1) *настояще*, кога показва дѣйствіе, современно на онова дѣйствіе, което ся изражава отъ глагола въ главно-то прѣдложеніе, 2) *прѣ-*